

FEDERALE POLITIE
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE
POLITIONELE INFORMATIE
Dienst Politionele Beleidsondersteuning

VEILIGHEIDSMONITOR 2006

Analyse van de enquête voor de
provincie Vlaams-Brabant

Ellen VAN DEN BOGAERDE
Isabelle VAN DEN STEEN
Annelies DE BIE

o.l.v.
Patrizia KLINCKHAMERS
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :
Federale Politie - Directie van de operationele politionele informatie
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel

Inhoudstafel

<i>Inhoudstafel</i>	3
<i>Inleiding</i>	5
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i>	6
1.1. De steekproef	6
1.2. Responsgraad in Vlaams-Brabant	6
1.3. Profiel van de respondenten van Vlaams-Brabant	7
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i>	9
2.1. De buurtproblemen in de provincie Vlaams-Brabant	9
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Vlaams-Brabant	10
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i>	11
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Vlaams-Brabant	11
3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Vlaams-Brabant	12
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Vlaams-Brabant	14
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Vlaams-Brabant	16
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i>	17
4.1. De delicten op huishoudensniveau in Vlaams-Brabant	17
4.2. De delicten op persoonsniveau in Vlaams-Brabant	19
4.3. Melding en aangifte	21
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”	21
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau	21
Melding	22
Aangifte	23
4.3.3. Delicten op persoonsniveau	24
Melding	24
Aangifte	25
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i>	26
5.1. Melding	26
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact	27
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i>	28
6.1. Frequentie en aard van de contacten	28
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten	28
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctioneren</i>	30
7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België	30

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :	_____ 31
7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :	_____ 32
7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep	_____ 32
7.5. Waardering van de verschillende politietaken	_____ 34
7.6. De wijkagent	_____ 35

Inleiding

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de provincie Vlaams-Brabant van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2006», die werd uitgevoerd in het eerste semester van 2006. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door TNS Dimarso, een onafhankelijk, extern marktonderzoeksbureau.

Het is reeds de zesde enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2006).

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorieën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2006 op niveau van de provincie Vlaams-Brabant en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 1997 en 2006.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête

1.1. De steekproef

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. In functie van deze herverdelingen, werd in 2006 het totaal gewicht van de 43.318 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per entiteit.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de provincie Vlaams-Brabant werden 4368 gezinnen bevraagd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 1196.

1.2. Responsgraad in Vlaams-Brabant

Om de 4368 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren, werden 8407 nummers gebruikt, waarvan er 1420 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (1480) en aantal weigeringen tijdens het interview (250), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 72%, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons ligt een stuk hoger dan het nationaal gemiddelde van 68% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrief, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Responsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

Contact	6987
Aantal afgenomen enquêtes	4368
Afspraak (later terugbellen)	23
Wens om andere taal (Nederlands of Frans)	17
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	1448
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	250
Weigering om deel te name via telefoon	32
Geen Frans of Nederlands	268
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,..)	460
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	121
Geen contact	1420
Geen antwoord	925
Antwoordapparaat	419
Bezet	76
Totaal	8407

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in Vlaams-Brabant om 4368 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 72%.

Wat betreft het profiel van de weigeraars blijken het vooral ouderen (65-plussers), vrouwen, niet-werkenden, gepensioneerden en laaggeschoolden te zijn.

1.3. Profiel van de respondenten van Vlaams-Brabant

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van het land, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklassen (50-64 jaar en de 65 plussers) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef. De verdeling van de geobserveerde populatie in de steekproef van 2006 is gelijk aan die van 2004.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in Vlaams-Brabant. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorie (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onder- dan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.

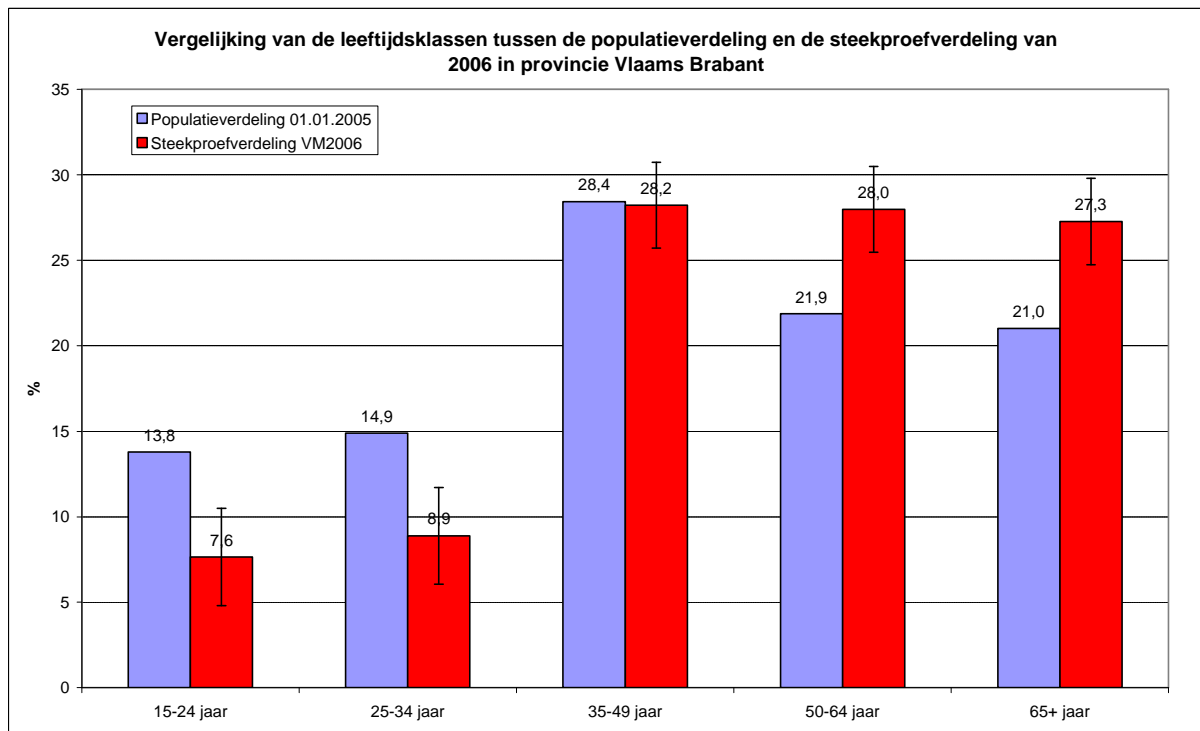

Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in de provincie Vlaams-Brabant. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 861.357.

Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

2.1. De buurtproblemen in de provincie Vlaams-Brabant

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 3 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (55%), woninginbraak (51%) en agressief verkeersgedrag (42%). Ongeveer de helft van de inwoners van Vlaams-Brabant beschouwt deze drie situaties als "helemaal wel" of "een beetje" problematisch. Deze drie problemen worden ook op federaal niveau als het meest problematisch gezien, met iets hogere percentages (tussen 55 en 60%).

Deze drie problemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet verwaarlozen. De volgende drie buurtproblemen worden door iets meer dan 30% van de respondenten als een probleem ervaren: rommel op straat (34%) diefstal uit auto's (34%) en geluidsoverlast door verkeer (34%).

Geen enkel buurtprobleem wordt problematischer bevonden in Vlaams-Brabant in vergelijking met het federaal niveau. De meeste buurtproblemen worden zelfs als minder problematisch ervaren, behalve voor geluidsoverlast door verkeer, wat als even problematisch wordt beschouwd op nationaal niveau.

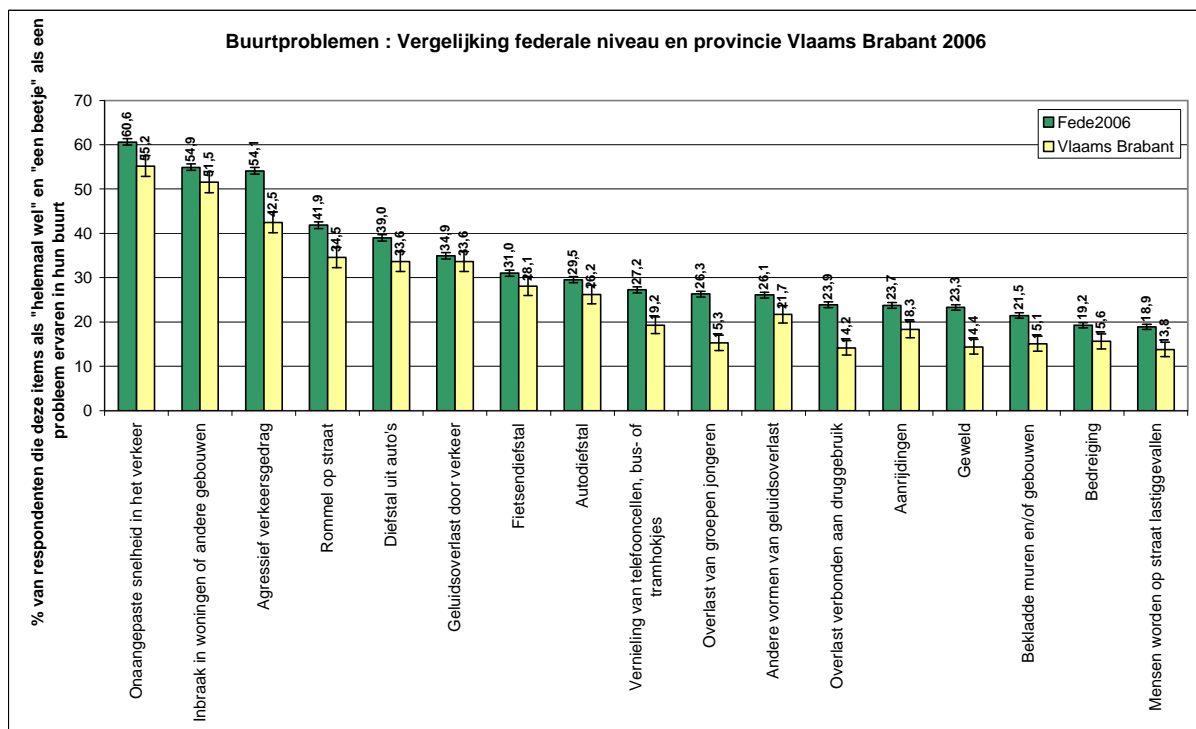

Fig. : De buurtproblemen in Vlaams-Brabant in 2006 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd op basis van de federale cijfers in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Vlaams-Brabant

De drie grootste buurtproblemen in Vlaams-Brabant zijn zoals op het federaal niveau onaangepaste snelheid in het verkeer, inbraak en agressief verkeersgedrag.

Tussen 2004 en 2006 zijn er stijgingen waar te nemen in Vlaams-Brabant voor een groot deel van de buurtproblemen.

Volgende buurtproblemen kennen een stijging tussen 2004 en 2006: rommel op straat (van 28 naar 35%), fietsendiefstal (van 23 naar 28%), vernieling van bus- en/of trambokjes (van 16 naar 19%), overlast verbonden aan druggebruik (van 11 naar 14%), geweld (van 11 naar 14), beklade muren en of gebouwen (van 12 naar 15%), bedreiging (van 10 naar 16%) en mensen die op straat worden lastig gevallen (van 10 naar 14%).

Het buurtprobleem onaangepaste snelheid in het verkeer is tussen 2004 en 2006 gedaald van 61 naar 55%. Alle overige buurtproblemen kennen een daling tussen voorgaande jaren of een status quo.

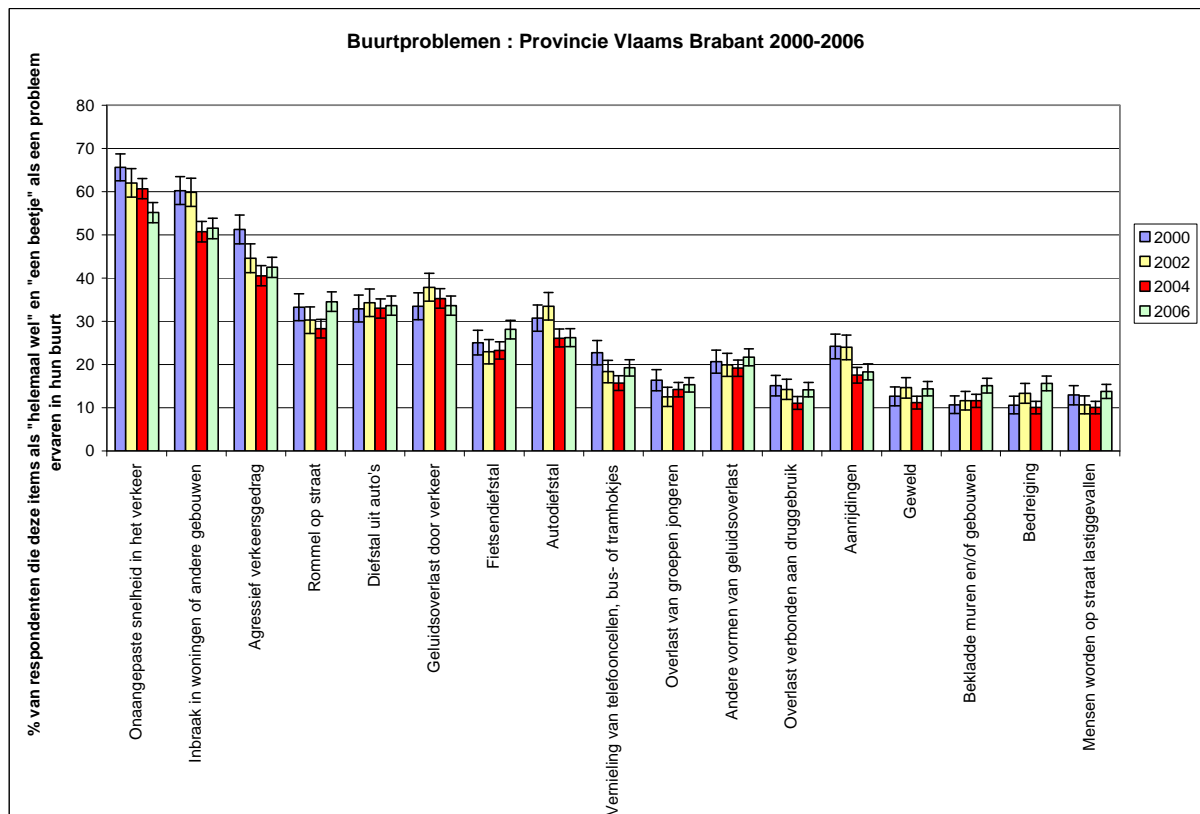

Fig. : De buurtproblemen. Vergelijking 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien toen de frequentie werd bevraagd ; de resultaten zijn dus niet vergelijkbaar. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2006 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Vlaams-Brabant

Tussen 1998 en 2000 is er een stijging waarneembaar van het onveiligheidsgevoel in Vlaams-Brabant. Na een stabilisatie in 2002 is er een daling van het onveiligheidsgevoel tussen 2002 en 2004. Het zijn uiteindelijk 7% van de bevroegde burgers die aangeven zich « altijd » of « vaak » onveilig te voelen in 2006, dit is een status quo met 2004.

De inwoners van Vlaams-Brabant voelden zich in de meeste gevallen veiliger dan op federaal niveau.

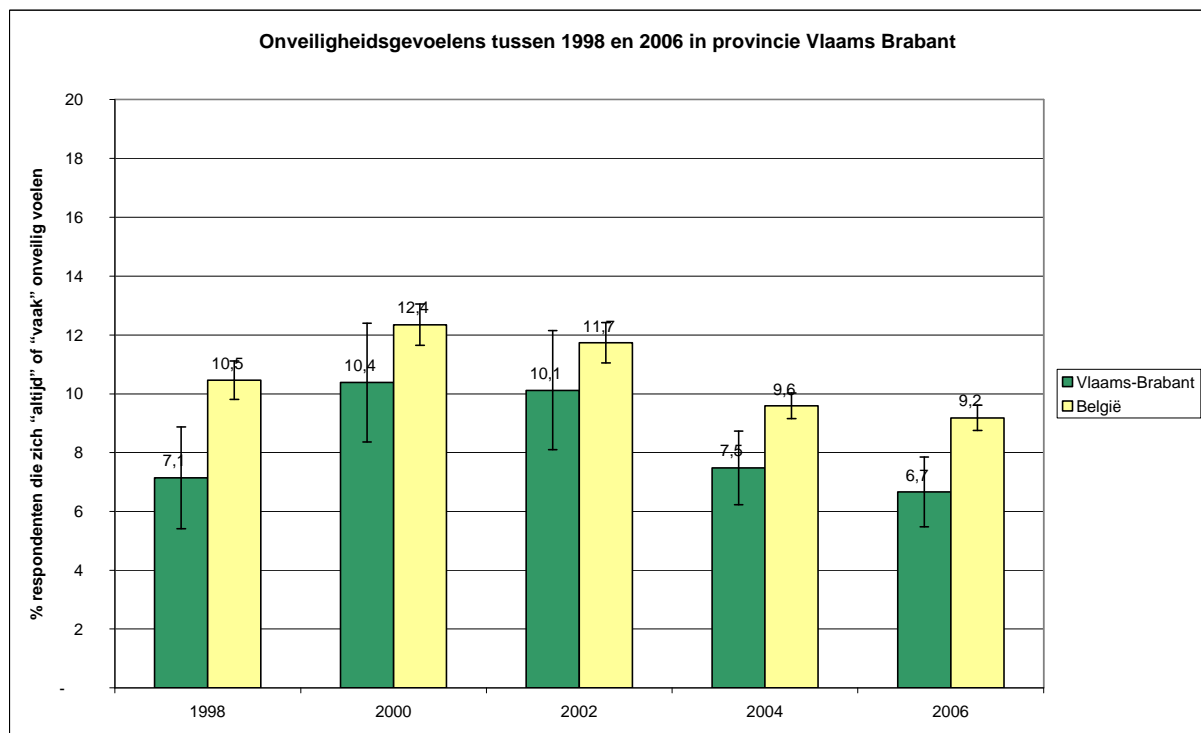

Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 1998, 2000, 2002, 2004 en 2006.

Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Vlaams-Brabant

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag : « Gebeurt het dat u zich onveilig voelt ?

Deze benadering wordt aangevuld met vijf andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- plaatsen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)

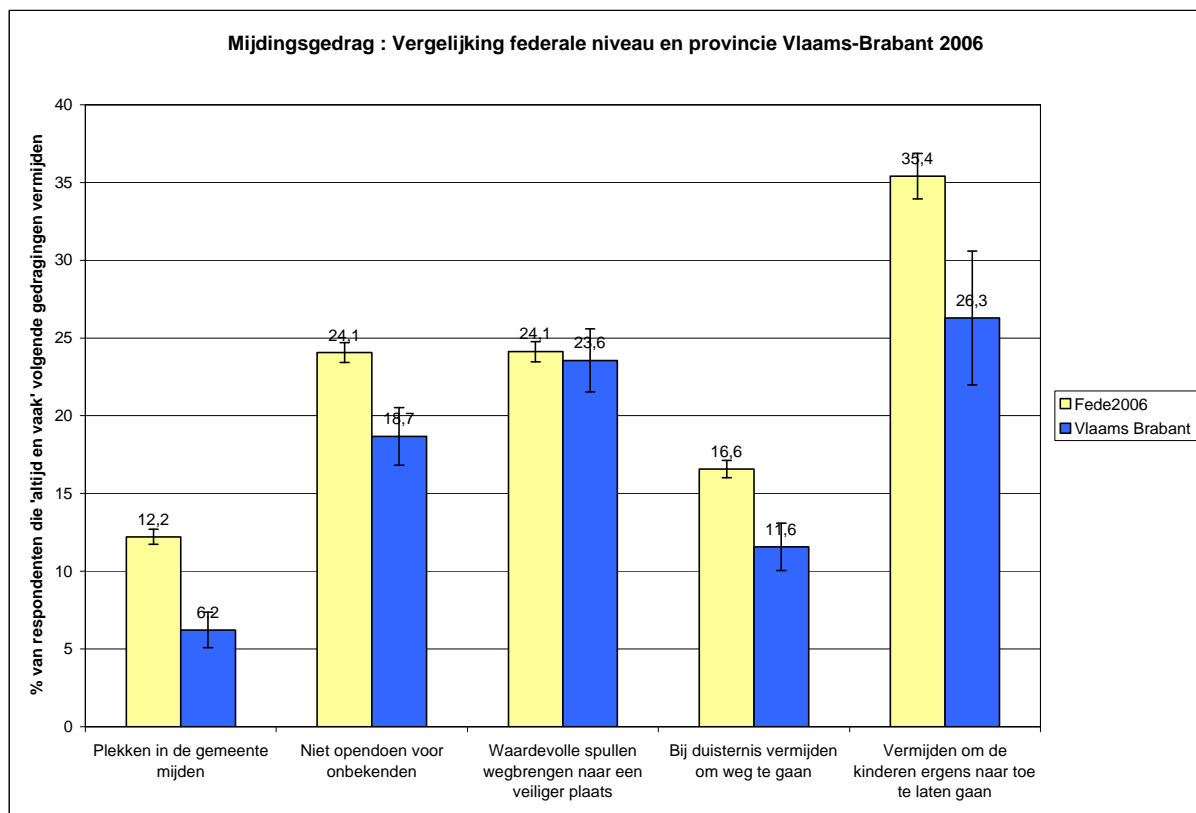

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen het federaal niveau en de provincie. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de provincie Vlaams-Brabant blijkt duidelijk dat de frequentie waarmee de bevroegde respondenten opteren voor mijdingsgedrag, verschilt naargelang het type mijdingsgedrag. 26% van de burgers vermijdt “altijd of vaak” om de kinderen het huis te laten verlaten, terwijl bijna 24% van de respondenten zijn waardevolle voorwerpen achter laat op veiligere plaats. 19% vermijdt “altijd of vaak” om de deur te openen voor onbekenden, 12% vermijdt om het huis te verlaten als het donker is en 6 % van de respondenten vermijdt bepaalde plaatsen in hun gemeente.

Wanneer we Vlaams-Brabant vergelijken met heel België dan zien we dat merendeel van de mijdingsgedragingen significant minder voorkomen in Vlaams-Brabant. Enkel het mijdingsgedrag ‘waardevolle spullen wegbrengen naar een veiliger plaats’ verschilt niet van het nationaal gemiddelde.

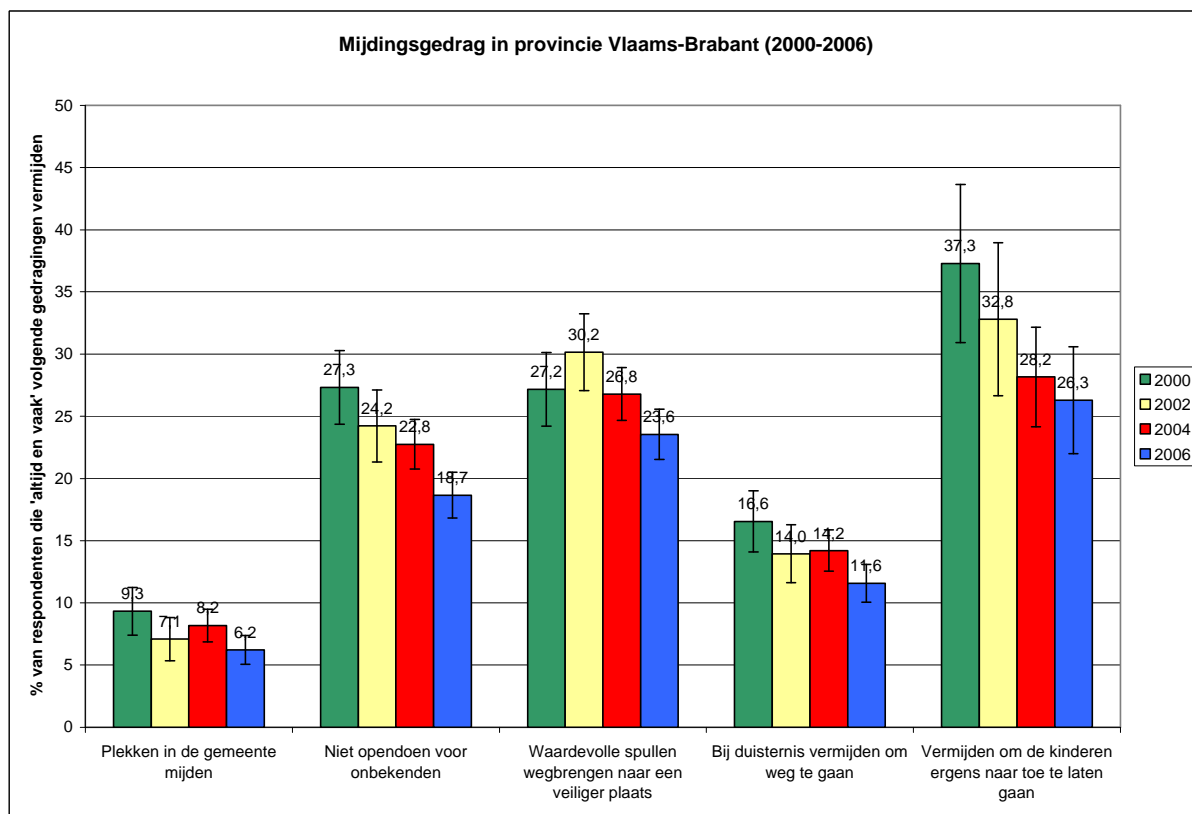

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien de vraag toen anders werd gesteld. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Tussen 2004 en 2006 kennen de meeste mijdingsgedragingen een significante daling, enkel het vermijden om de kinderen ergens naar toe te laten gaan is ongewijzigd gebleven tegenover 2004. Maar ook hier is een daling vast te stellen wanneer we op langere termijn kijken (van 37% in 2000 naar 26% in 2006). Er is doorheen de jaren nooit sprake van een significante stijging.

3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Vlaams-Brabant

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met een aantal vragen die peilen naar het ingeschat risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten :

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden :

- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal ?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld ?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?

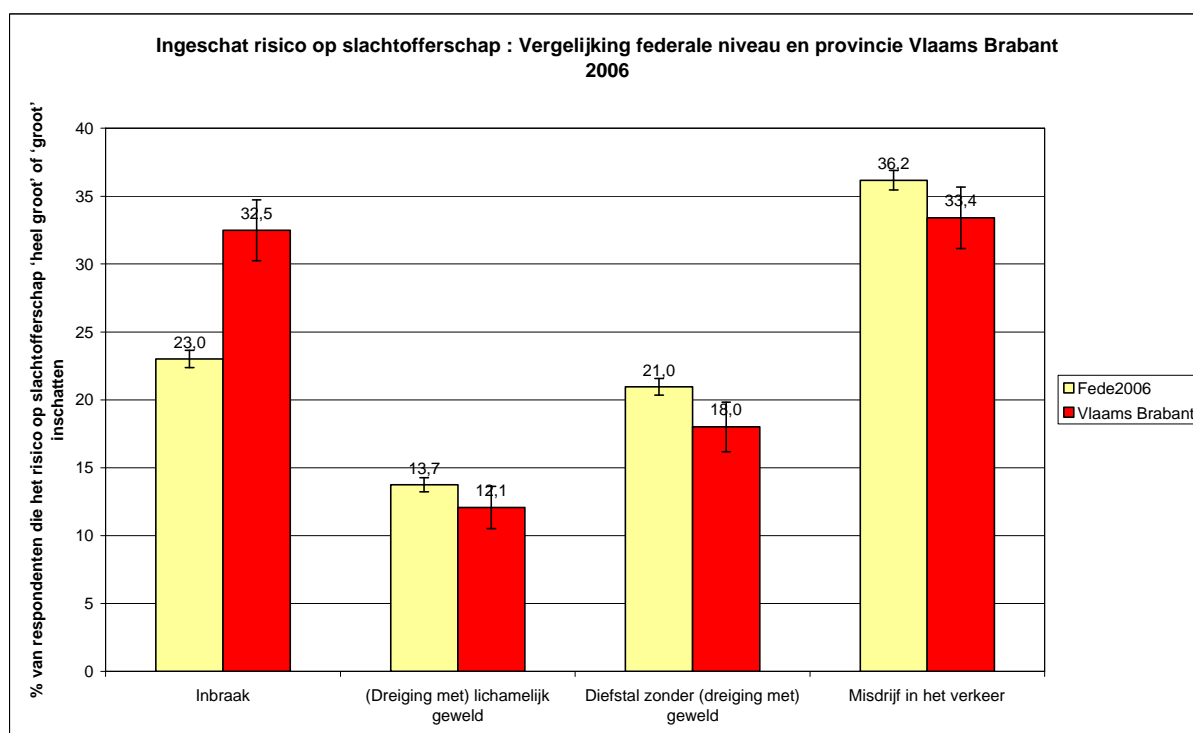

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van de provincie, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4..).

De burgers die werden bevraagd over vier delicten – misdrijf in het verkeer, inbraak, diefstal zonder (dreiging met) geweld en (dreiging met) lichamelijk geweld – schatten het risico dat ze slachtoffer worden zeer verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,..) wordt het hoogst ingeschat. 33% van de bevraagde burgers beschouwen het slachtoffer worden van een misdrijf in het verkeer in de komende 12 maanden als (heel) groot.

Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak wordt als (heel) groot ingeschat door 32,5% van de bevraagde burgers. Het risico om slachtoffer te worden van diefstal zonder (dreiging met) geweld (18%) en (dreiging met) lichamelijk geweld wordt lager ingeschat (12%).

Wanneer we de provincie Vlaams-Brabant vergelijken met heel België dan zien we dat het ingeschat risico op een inbraak in de komende 12 maanden significant hoger is in Vlaams-Brabant dan het landelijk gemiddelde (32% tegenover 23%). Het tegenovergestelde geldt voor

het ingeschat risico op een diefstal zonder (dreiging met) geweld en op een misdrijf in het verkeer. De inwoners van Vlaams-Brabant schatten het risico om hiervan slachtoffer te worden lager in (respectievelijk 18% tegenover 21% en 33% tegenover 36%).

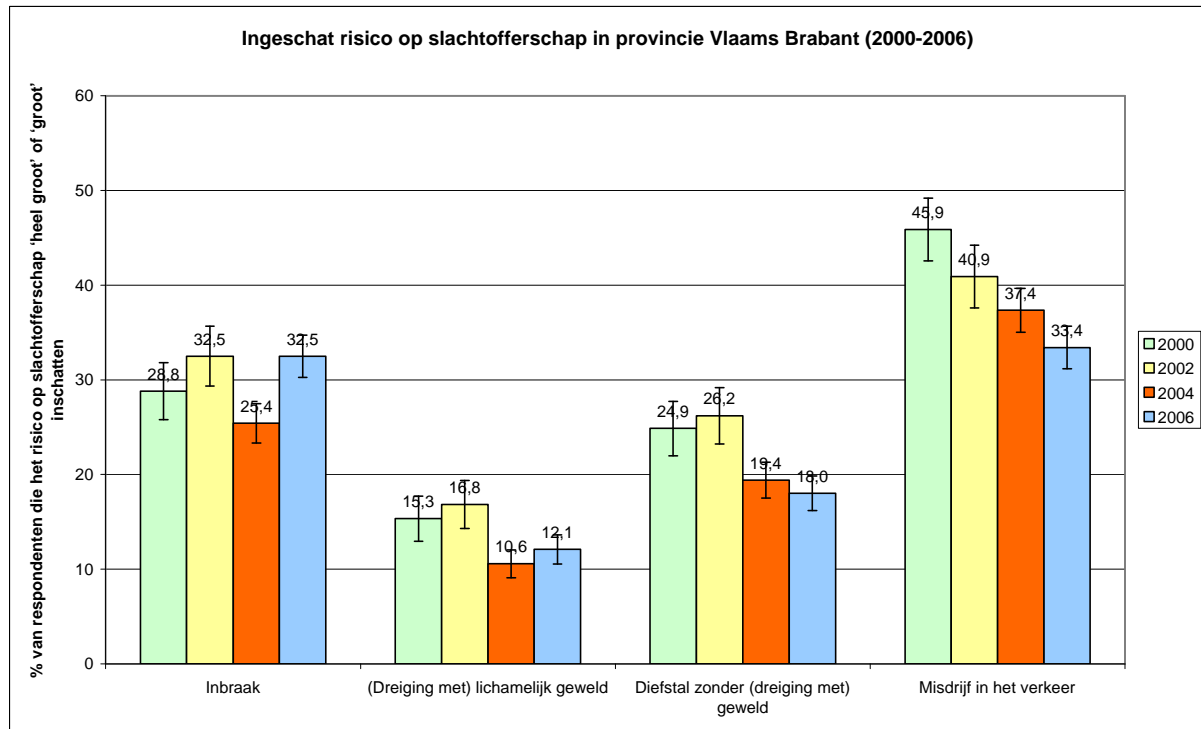

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap tussen 2000 en 2006, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.). De vragen inzake ingeschat risico werden pas in 2000 toegevoegd aan de module onveiligheidsgevoelens. Vergelijking met de jaren 1997 en 1998 zijn hierdoor onmogelijk.

Buiten het ingeschat risico op inbraak kennen alle overige ingeschatte risico's een daling doorheen de tijd. Het ingeschat risico op inbraak kende ook een daling tussen 2002 en 2004 (van 32 naar 25%) maar steeg weer in 2006 tot 32%. De daling van het ingeschat risico (dreiging met) lichamelijk geweld deed zich enkel voor tussen 2002 en 2004, in 2006 is het percentage gestabiliseerd rond 12%. Hetzelfde geldt voor diefstal zonder (dreiging met) geweld. Ook hier is sprake van een daling tussen 2002 en 2004 om vervolgens te stabiliseren in 2006 op 18%. Het ingeschat risico 'misdrijf in het verkeer' kent een dalende tendens sinds 2000 van 46% naar 33% in 2006.

3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Vlaams-Brabant

De module “onveiligheid” neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

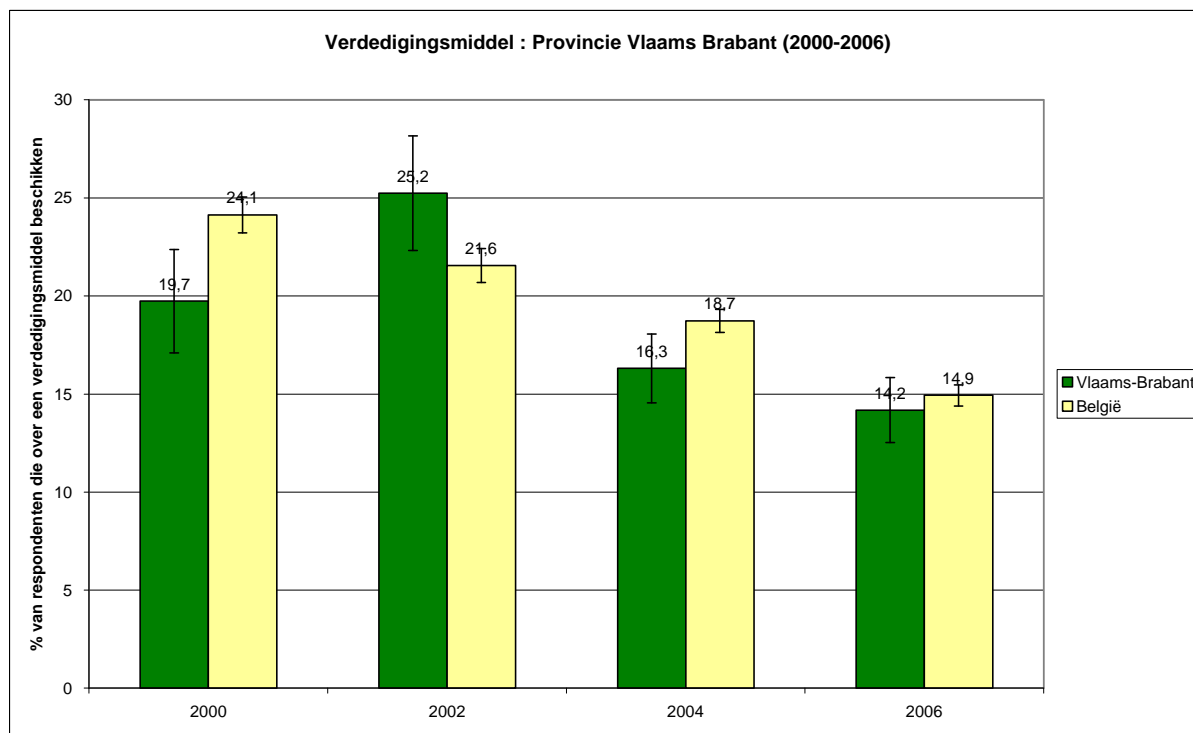

Fig. Percentage van de personen die antwoorden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2000, 2002, 2004 en 2006. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

Wat het bezit van een verdedigingsmiddel aangaat, is er een piek geweest in 2002, toen bezat een kwart van de inwoners in Vlaams-Brabant over een verdedigingsmiddel. Dat aantal daalde significant in 2004 tot 26% en nog iets meer in 2006 tot 14%.

In 2000 en 2004 waren er in Vlaams-Brabant minder mensen die over een verdedigingsmiddel beschikten dan het landelijk gemiddelde. De hoogste piek in 2002 (25%) steekt echter ook boven het nationaal niveau (22%). In 2006 is er geen significant verschil waarneembaar in Vlaams-Brabant tegenover de rest van het land.

Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

4.1. De delicten op huishoudensniveau in Vlaams-Brabant

De delicten op huishoudensniveau omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd ondervraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: « pogingen tot inbraak », « inbraken met diefstal », « vernielingen », « autodiefstallen », « diefstallen uit auto's », « beschadiging van auto's », « motordiefstallen », « beschadiging van motoren », « fietsdiefstallen » en « bromfietsdiefstallen ».

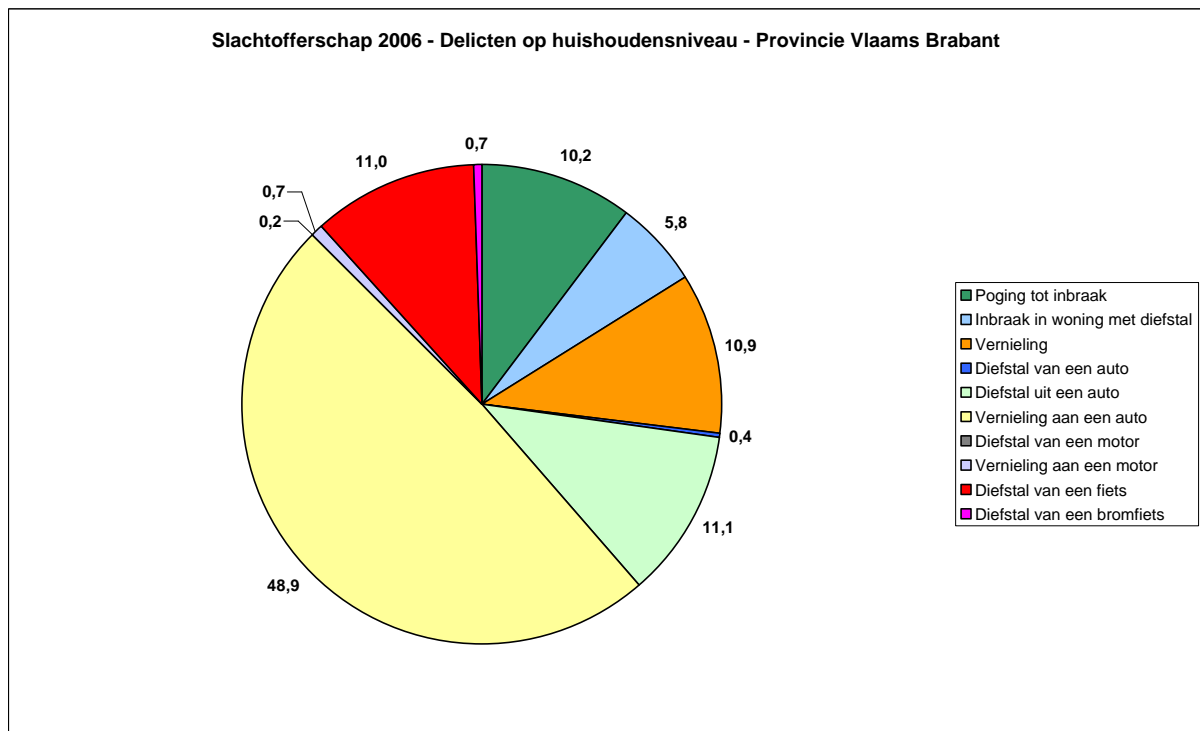

Fig. : De delicten op huishoudensniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: sla A.I.).

Van de delicten op huishoudensniveau in 2006, zijn het de vernielingen aan auto's waarvan de burgers opgeven het meest slachtoffer te zijn, namelijk bijna de helft (49%). De andere delicten worden minder vaak vermeld: rond de 10 à 11% voor diefstallen uit auto's, de fietsdiefstallen en de pogingen tot inbraak. De overblijvende delicten tenslotte, komen in minder dan 10% van de gevallen voor.

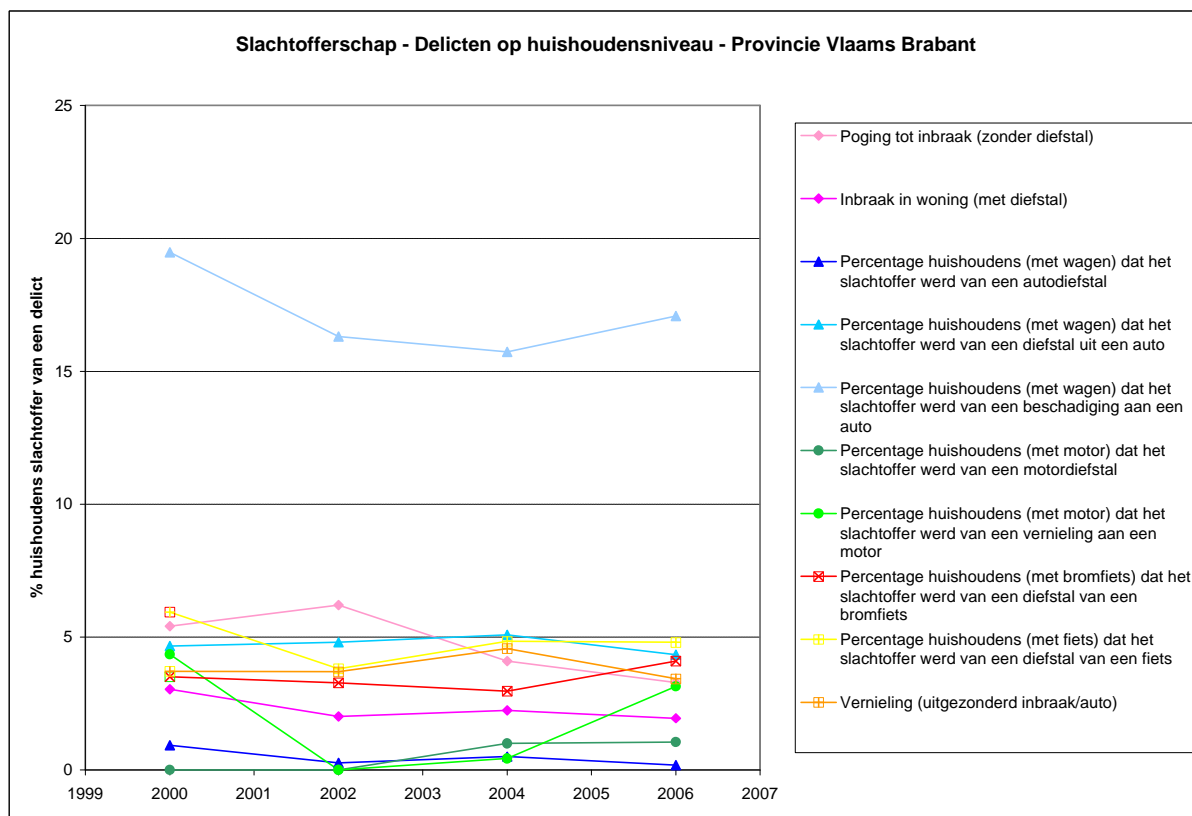

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op huishoudensniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: GV. sla B.1.2., GV. sla B.1.3., GV. sla B.2.2.2., GV. sla B.2.3.2., GV. sla 2.4.2., GV. sla 3.1.2., GV. sla B.3.2.2., GV. sla B.3.3.2., GV. sla B.3.4.2., GV. sla B.4.).

De afgelopen 12 maanden werden de huishoudens in de provincie Vlaams-Brabant het vaakst slachtoffer van beschadiging aan een auto (17% van de huishoudens was slachtoffer in 2006). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage.

In de provincie Vlaams-Brabant ondergaan de percentages van een aantal delicten op huishoudniveau in 2006 significante wijzigingen ten opzichte van 2004. Zo daalde het cijfer voor “vernieling” van 4,6% naar 3,4%. Het aantal huishoudens dat slachtoffer werd van poging tot inbraak was verminderd in 2004 en neemt verder af naar 3,3% in 2006; in 2002 bedroeg dit percentage nog 6,2%. Ook autodiefstallen kennen een daling naar 0,2% (0,5% in 2004). Hiermee blijft het cijfer onder dat van 2000 (0,9%).

Het percentage huishoudens in de provincie Vlaams-Brabant dat slachtoffer werd van beschadiging aan een auto was gedaald tussen 2000 en 2004 – in 2000 bedroeg het nog 19,5% van de huishoudens – doch stijgt ten opzichte van 2004 (15,7%) in 2006 significant naar 17%. Op federaal niveau kent dit delict een dalende tendens.

De overige misdrijven verschillen niet significant tussen 2004 en 2006.

4.2. De delicten op persoonsniveau in Vlaams-Brabant

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijk slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstallen van een persoon met (bedreiging met) geweld”, “diefstallen van een persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstallen buitenshuis”, “bedreigingen met lichamelijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijven in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

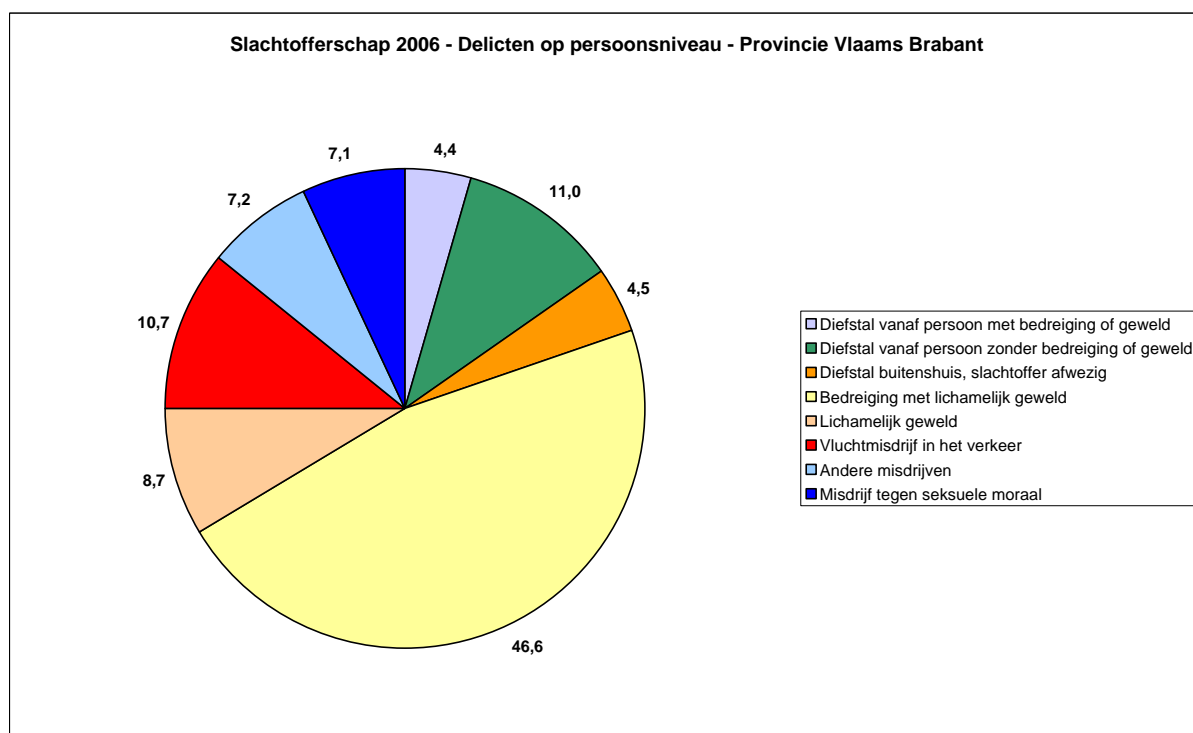

Fig. : De delicten op persoonsniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel sla B.1.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2006 is het de rubriek “bedreiging lichamelijk geweld” die zich met 47% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten. Diefstallen vanaf de persoon – ruim 4% van de slachtoffers gaf aan bij diefstal geconfronteerd te zijn geweest met geweld of bedreiging – en vluchtmisdrijven komen rond de 11% voor, gevolgd door lichamelijk geweld (9%). De overblijvende delicten komen rond de 7% of minder voor.

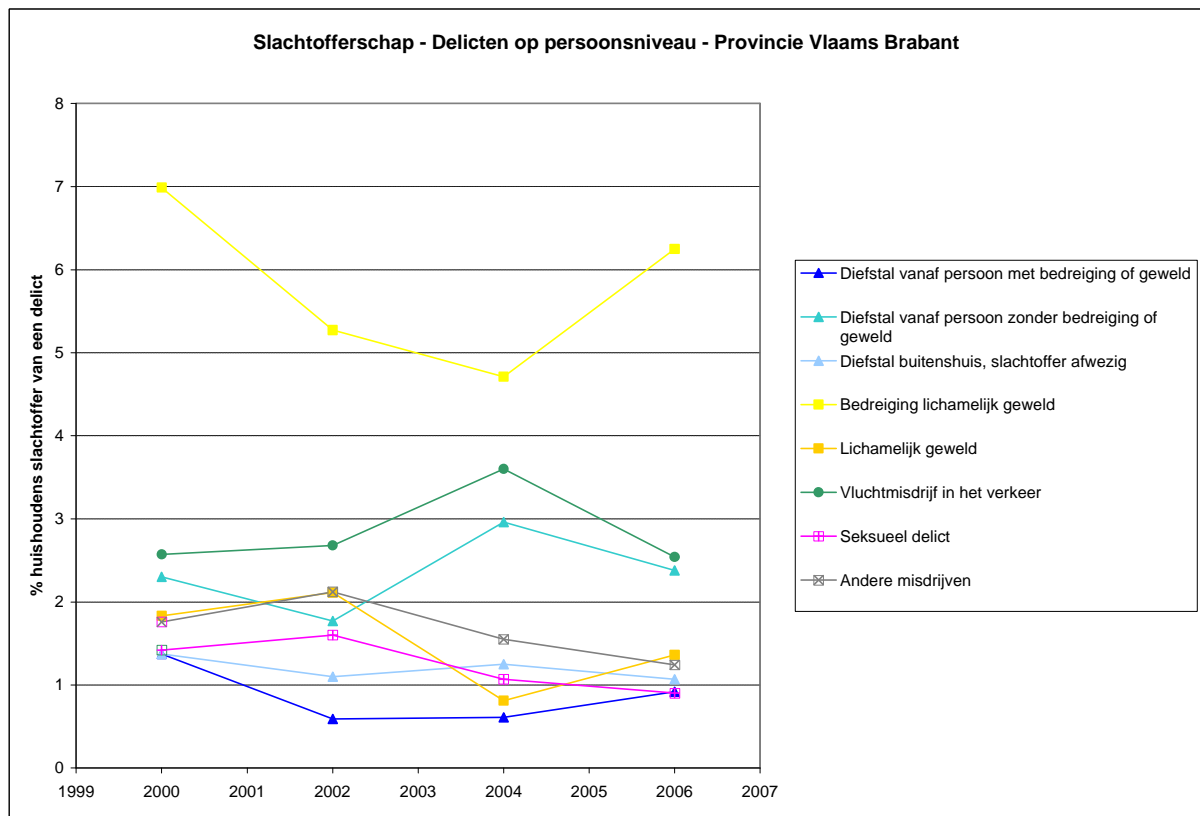

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: GV. sla D.2., GV. sla D.3, GV. sla D.4., GV. sla D.6., GV. sla D.7., GV. sla D.8., GV.sla D.9., GV. sla D.10.).

Doorheen de tijd is “bedreiging met lichamelijk geweld” het persoonsdelict waarvan de meeste burgers in de provincie Vlaams-Brabant slachtoffer zijn geweest de afgelopen 12 maanden (6%). Dit is tevens het meest voorkomende persoonsdelict op federaal niveau. Op de – gedeelde – tweede en derde plaats komen vluchtmisdrijven en diefstallen zonder bedreiging of geweld voor met ongeveer 2,5%.

De percentages van verschillende delicten zijn significant gewijzigd in 2006.

Na een significante daling tussen 2000 en 2004 (7% – 4,7%), is het aantal burgers dat slachtoffer werd van bedreiging met lichamelijk geweld in 2006 significant vermeerderd naar 6,3%. Ook lichamelijk geweld is toegenomen tot 1,4% in 2006 na een daling tussen 2002 en 2004 (2,1% in 2002 naar 0,8% in 2004). De verschillen zijn significant. De categorie “diefstal vanaf de persoon zonder bedreiging of geweld” maakt tussen 2002 en 2006 precies de omgekeerde beweging: een significante stijging naar 2004 toe om vervolgens in 2006 significant gedaald te zijn. Dit type delict komt daarmee weer uit op het percentage van 2000 (2,3%).

Tot slot werden in 2006 significant meer burgers in de provincie Vlaams-Brabant slachtoffer van diefstal met geweld of bedreiging dan bij de voorgaande veiligheidsmonitor in 2004. Op federaal niveau zien we een afname van dit delict.

4.3. Melding en aangifte

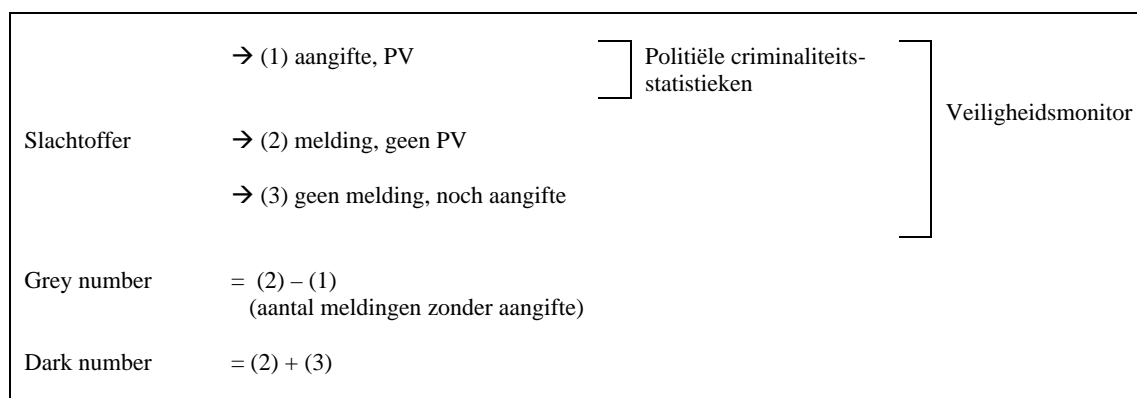
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”

Wat is het werkelijke aantal criminele feiten zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politiële en gerechtelijke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgte criminele feiten. Een heel deel van de feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de feiten omschrijven als het “dark number”; het aantal criminele feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey¹ en dark number aangezien voor elk slachtofferschap gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module ‘melding en aangifte’ kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.

4.3.2. Delicten op huishoudensniveau

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van delicten gemeld of aangegeven worden. Net zoals de vorige jaren wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

¹ Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gesteld maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politiële geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

Melding

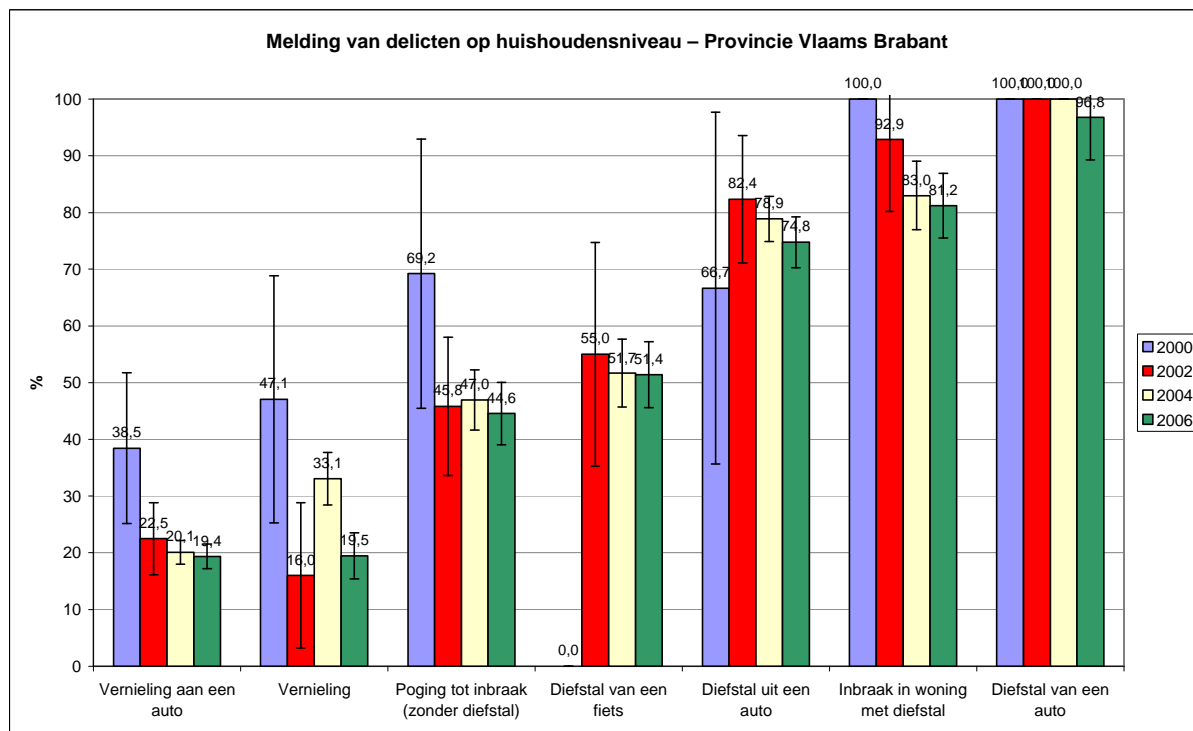

Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie Vlaams-Brabant (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat meteen opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt tussen de diverse rubrieken. Schade aan voertuigen en vernielingen maken in de provincie Vlaams-Brabant nog altijd weinig deel uit van de meldingen (beide 19,5%). Autodiefstallen en inbraaken worden daarentegen massaal gemeld aan de politie; men vindt meldingspercentages van 80% en meer terug.

De meldingsbereidheid in de provincie Vlaams-Brabant verschilt in 2004 niet significant van deze in 2006, tenzij voor “vernieling”; het aantal meldingen voor dit delict is significant gedaald van 33% naar 19,5%. Dit cijfer ligt ook ten opzichte van 2000 significant lager; toen bedroeg het percentage meldingen 47%. Ook vernieling aan een auto werd in 2000 nog vaker gemeld; in 2002 zakte het meldingspercentage significant van 38,5% naar 22,5% en het is sedertien niet significant gewijzigd.

Tot slot maken ook minder inbraakpogingen het voorwerp uit van een melding aan de politie in 2006 (45%) dan in 2000 (69%).

Voor “diefstal van een auto” worden verschillende jaren op rij meldingspercentages van 100% waargenomen. Deze dienen echter met de nodige voorzichtigheid te worden benaderd; het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, ligt voor de autodiefstallen zeer laag (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen zeggen dat, tot voor 2006, alle (bevroegde) huishoudens in de provincie Vlaams-Brabant die slachtoffer werden van autodiefstal, dit hebben gemeld aan de politie.

Fietsdiefstal werd in 2000 niet gemeld aan de politiediensten, maar ook hier kunnen we de kanttekening maken dat de cijfers voorzichtig benaderd moeten worden gezien het kleine aantal slachtoffers.

Aangifte

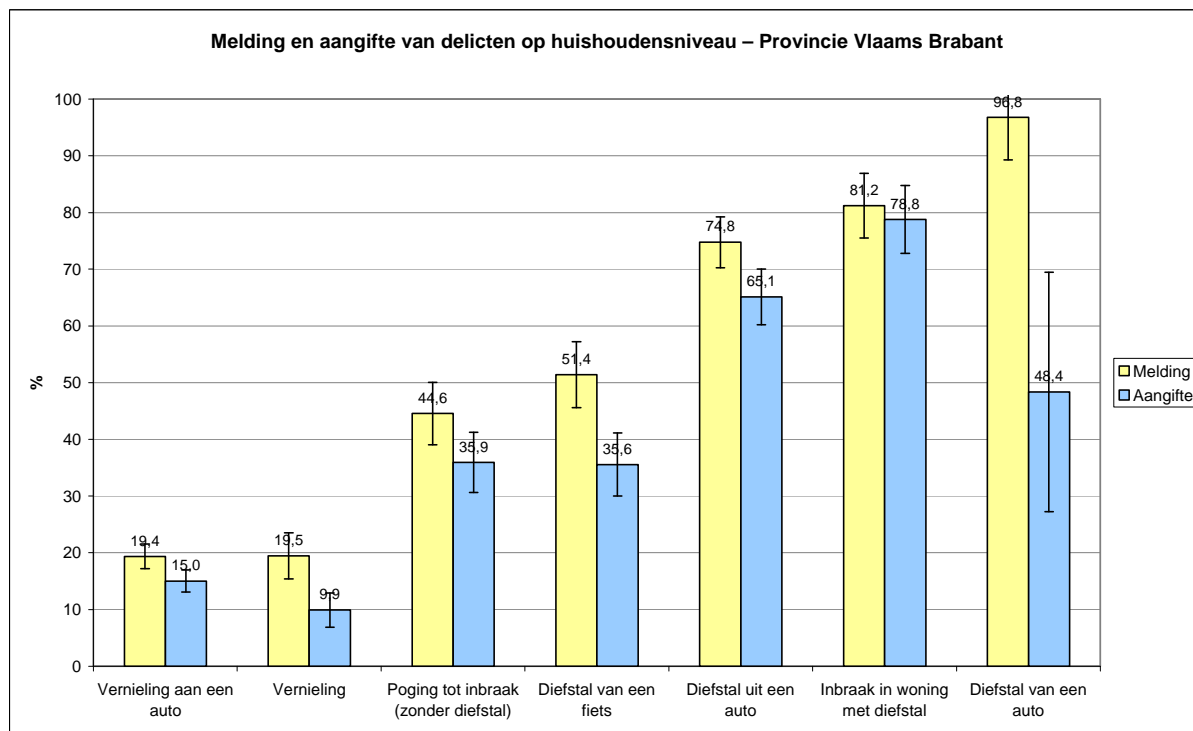

Fig. : Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2006 in de provincie Vlaams-Brabant (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoonde dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een PV.

Er is voor de meeste delicten een significant verschil tussen het aantal meldingen en het aantal aangiften.

Zo wordt in de provincie Vlaams-Brabant 51% van de fietsdiefstallen aan de politie gemeld, doch slechts 36% wordt geformaliseerd.

Bij inbraken ligt de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage in de provincie Vlaams-Brabant dicht bij elkaar. Er is geen significant verschil vast te stellen.

4.3.3. Delicten op persoonsniveau

Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (25%) dan de delicten op huishoudensniveau (37%).

Enkel de diefstallen vanaf personen met bedreiging/ geweld en de diefstallen vanaf personen zonder bedreiging/geweld bereiken een hoger meldingspercentage dan 50%, respectievelijk 69% en 60%. De andere categorieën van delicten op persoonsniveau vertegenwoordigen minder meldingen bij de politiediensten. Dit is vooral het geval bij seksuele delicten (6%).

We zien een aantal significante wijzigingen in de meldingsbereidheid in 2006 ten opzichte van 2004.

Er is een daling in het aantal meldingen voor diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer (van 33% naar 23%), voor feiten van lichamelijk geweld (een halvering; van 44,5% naar 22%) en voor vluchtmisdrijven in het verkeer (56% naar 32%). Het meldingspercentage voor deze laatste valt terug naar het resultaat van de enquête in 2002.

De meldingsbereidheid voor diefstal vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging stijgt in de provincie Vlaams Brabant: van 62% in 2004 naar 69% in 2006.

Voor de meeste delicten is het moeilijk globale trends te ontwaren.

De meldingsbereidheid voor de seksuele delicten en bedreiging met lichamelijk geweld blijft globaal gezien laag.

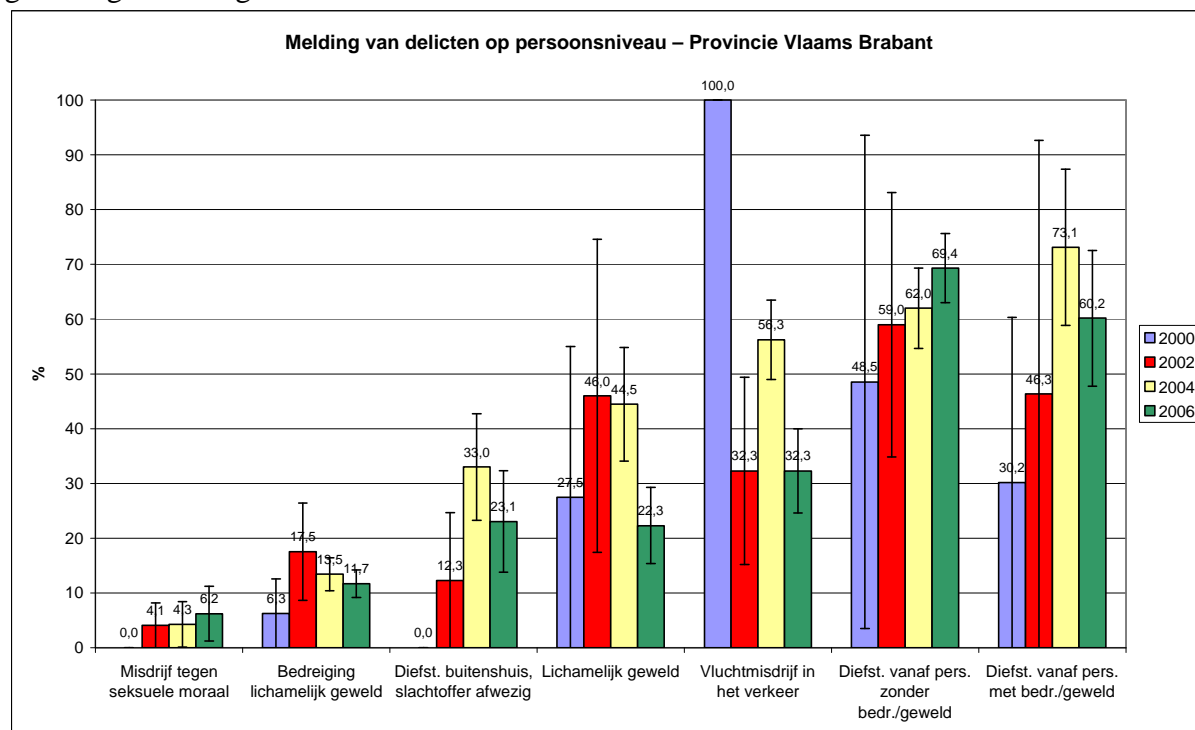

Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie Vlaams Brabant. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)

Aangifte

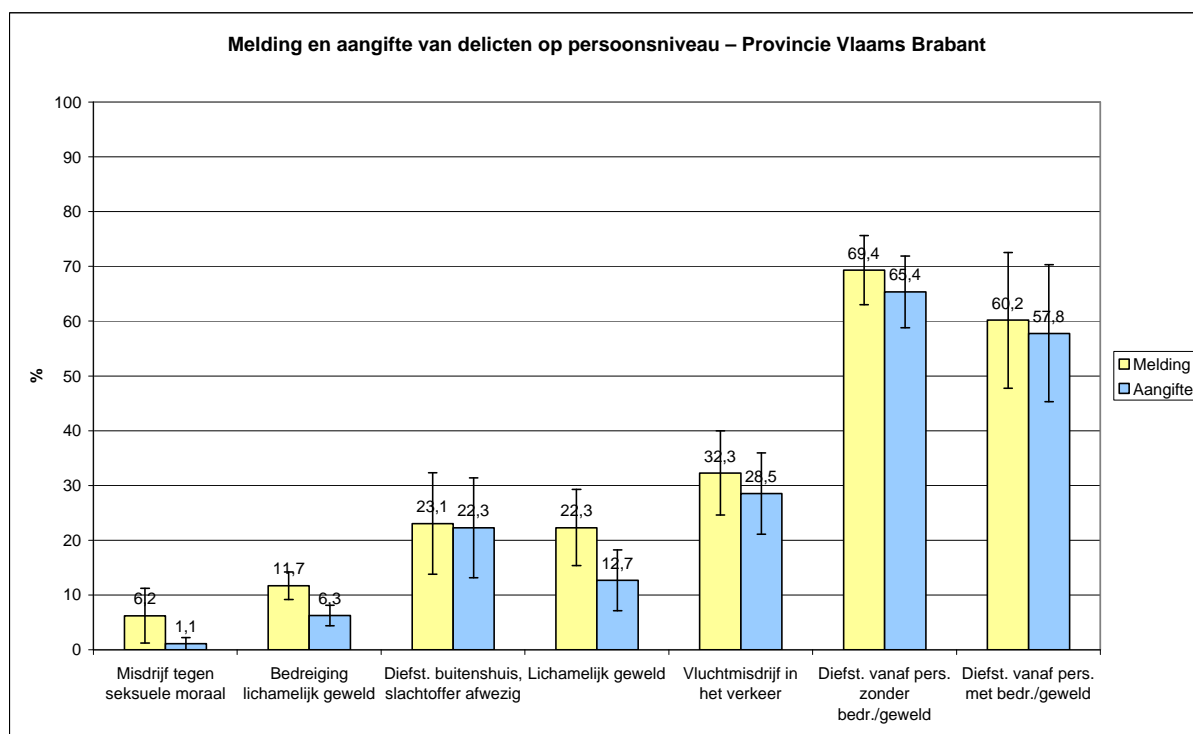

Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2006 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, is ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 18% van de bevraagde delicten op persoonsniveau aangegeven. Dit betekent een dark number van 82% (grey number van 7%) in de provincie Vlaams Brabant.

Een aantal delicten kent een significant verschil tussen melding en aangifte: lichamelijk geweld (22% melding versus 13% aangifte), bedreigingen met lichamelijk geweld (12% versus 6%) en “misdrijven tegen de seksuele moraal” (6% versus 1%).

Voor de andere delicten kan geen significant verschil worden vastgesteld tussen de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage in de provincie Vlaams Brabant.

Hoofdstuk 5: Laatste delict

5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het laatst overkomen delict werd verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de provincie Vlaams-Brabant heeft 63% van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.

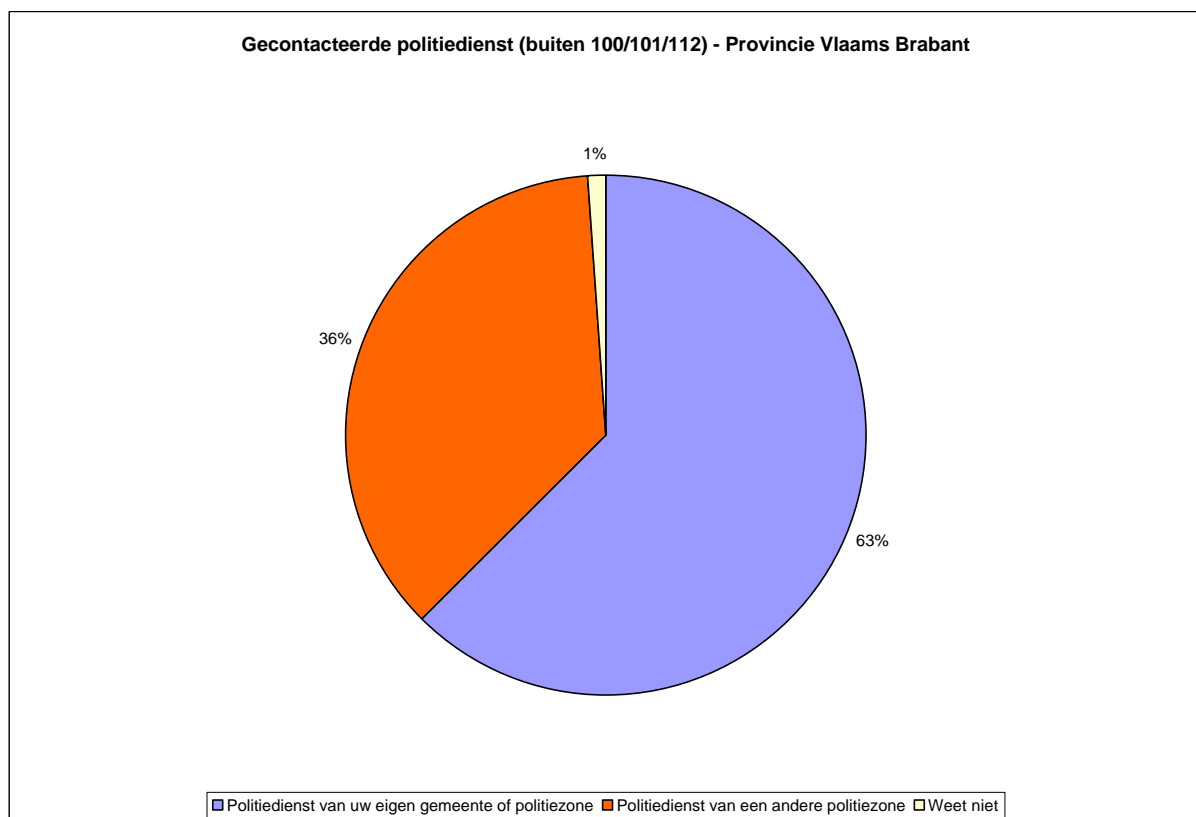

Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in de provincie Vlaams Brabant. (tabel VG 1st A.).

5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (60% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (21% is ontevreden of zeer ontevreden) in de provincie Vlaams Brabant.

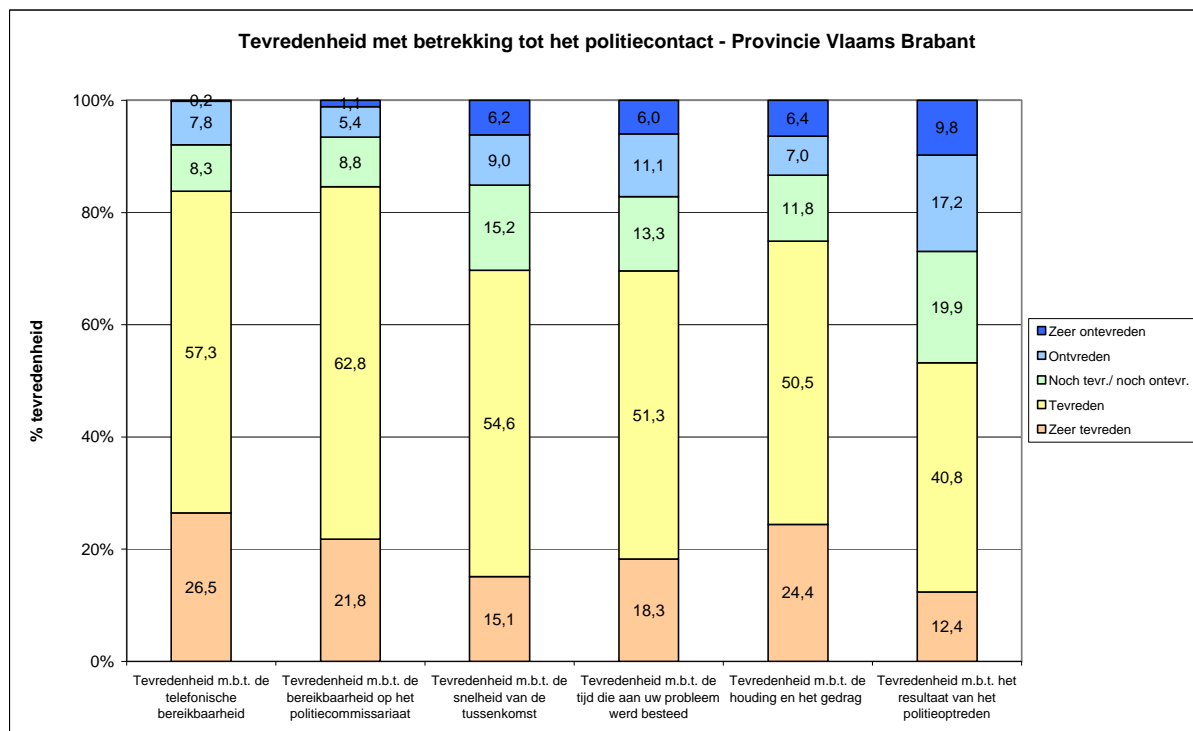

Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2006 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (85% is hierover tevreden tot zeer tevreden), de telefonische bereikbaarheid (84% is tevreden tot zeer tevreden), en de houding en het gedrag van de politie (75% is tevreden tot zeer tevreden hierover) in de provincie Vlaams Brabant.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden, zij het in iets mindere mate: de snelheid van de tussenkomst (70%), de tijd die aan hun probleem werd besteed (70%) en het resultaat van het politieoptreden (53%). Daarentegen was 27% (zeer) ontevreden over het uiteindelijke resultaat.

In vergelijking met het federale niveau zijn de respondenten in de provincie Vlaams-Brabant meer tevreden over de bereikbaarheid op het politiecommissariaat bij hun laatste delict (85% in Vlaams-Brabant versus 78% op federaal niveau) en zijn ze iets meer tevreden over de snelheid van de tussenkomst (70% in de provincie Vlaams-Brabant ten opzichte van 63% op het federale niveau zijn tevreden of zeer tevreden).

Globaal gezien is er geen significant verschil tussen de tevredenheid in Vlaams-Brabant en op federaal niveau.

Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

6.1. Frequentie en aard van de contacten

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in de provincie Vlaams Brabant, bedraagt 27%. Het betreft in 81% van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten

Ongeveer 75% van de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt 80% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst, 81% is (zeer) tevreden over de houding en het gedrag en 72% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.

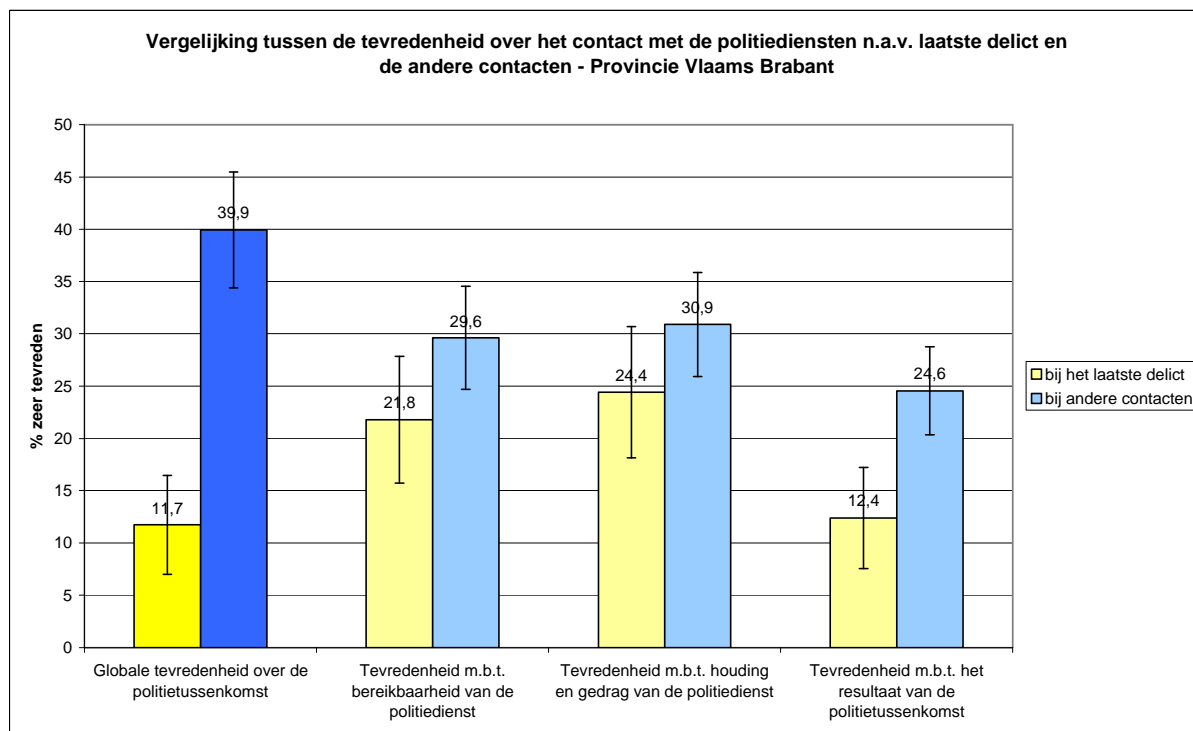

Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in de provincie Vlaams-Brabant (in 2006) (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).

Met betrekking tot de tevredenheid over het ‘contact met de politiediensten’ is er een significant verschil waarneembaar tussen slachtoffers van een delict en personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring,...). Globaal gezien zegt 40% van de burgers in de provincie Vlaams-Brabant zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 12% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 35% en 16% op federaal niveau.

Dit verschil is het grootst met betrekking tot het resultaat van de politietussenkomst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (12%) dan niet-slachtoffers (25%). Ook de tevredenheid met betrekking tot de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van de politiedienst is sterk verschillend; van de slachtoffers is 22% zeer tevreden hierover, tegenover 30% van de niet-slachtoffers. Tenslotte zijn de slachtoffers minder tevreden dan de niet-slachtoffers over de houding en het gedrag van de politiedienst: 24% versus 31%.

Hoofdstuk 7 : Politiefunctie

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

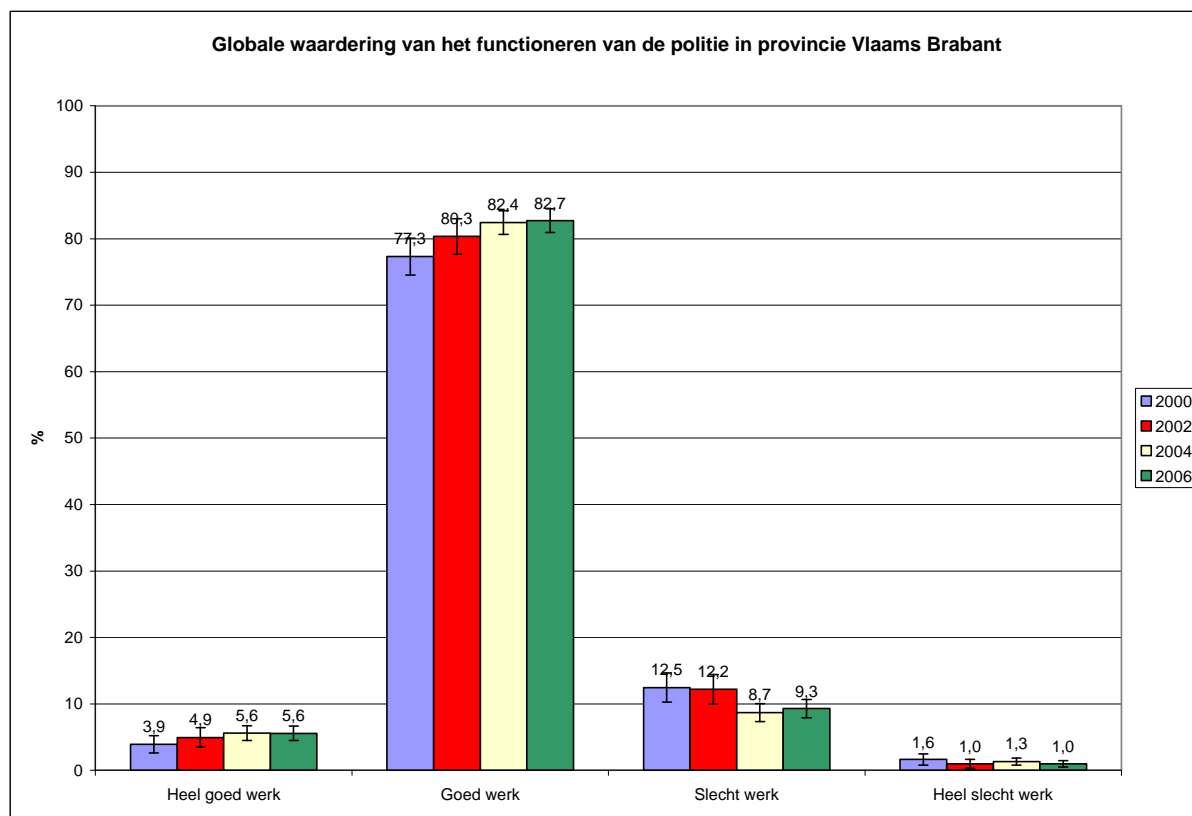

Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2000, 2002, 2004 en 2006 (Tabel: VG pol A.1.). Dit deel werd pas in de vragenlijst van 2000 toegevoegd waardoor vergelijking niet mogelijk is met de jaren voor 2000.

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 87,5% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 10,5%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In de provincie Vlaams-Brabant meent 88% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert. Dit resultaat situeert zich rond het federale percentage. 10% van de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant is daarentegen van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken. Dit percentage ligt eveneens in de buurt van dat op het federale niveau.

Het aantal respondenten dat vindt dat de politie goed (of zeer goed) werkt, is quasi gelijk gebleven tussen 2004 en 2006 in de provincie Vlaams-Brabant (88% in 2004). Op langere termijn, sedert 2000, stelt men een significante toename vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 81% in 2000 naar 88% in 2006. Aan de andere kant is het percentage inwoners van de provincie Vlaams-Brabant die van mening zijn dat de politie slecht (of zeer slecht) werk levert, gedaald: van 14% in 2000 naar 10% in 2006.

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

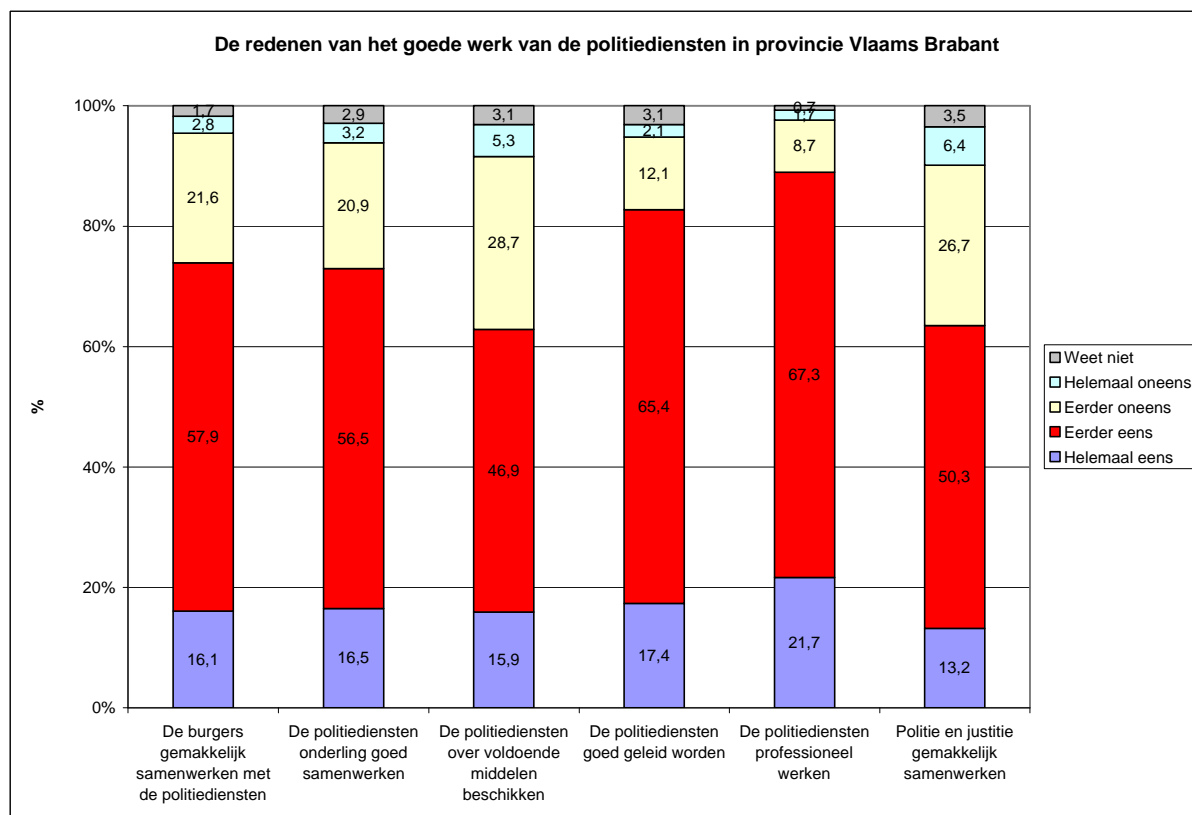

Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (89% is helemaal akkoord of akkoord) en aan de goede leiding van de diensten (83%). In iets mindere mate duiden zij de goede samenwerking tussen de politiediensten (74%) en met de burgers (73%) aan.

De inwoners van de provincie Vlaams-Brabant die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven meer verdeeld over de andere aangeboden redenen voor de kwaliteit van het politiewerk. Zo is 63,5% van de bevolking het er (helemaal) over eens dat de samenwerking Politie/Justitie bijdraagt tot de kwaliteit van het werk. Tenslotte blijkt dat 63% van de bevolking vindt dat de politie over voldoende middelen beschikt.

De percentages voor de verschillende items in de provincie Vlaams-Brabant verschillen niet significant van de federale resultaten, met uitzondering van de score voor de goede leiding van de politiediensten: 83% van de respondenten in Vlaams-Brabant is het er (helemaal) mee eens dat het genoemde item bijdraagt tot de kwaliteit van het politiewerk, tegenover 79% op federaal niveau.

7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de bevroegde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd wat hiervoor de redenen waren.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat Politie en Justitie niet goed samenwerken (76%), het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73,5%) en de onvoldoende samenwerking tussen de politiediensten onderling (70%).

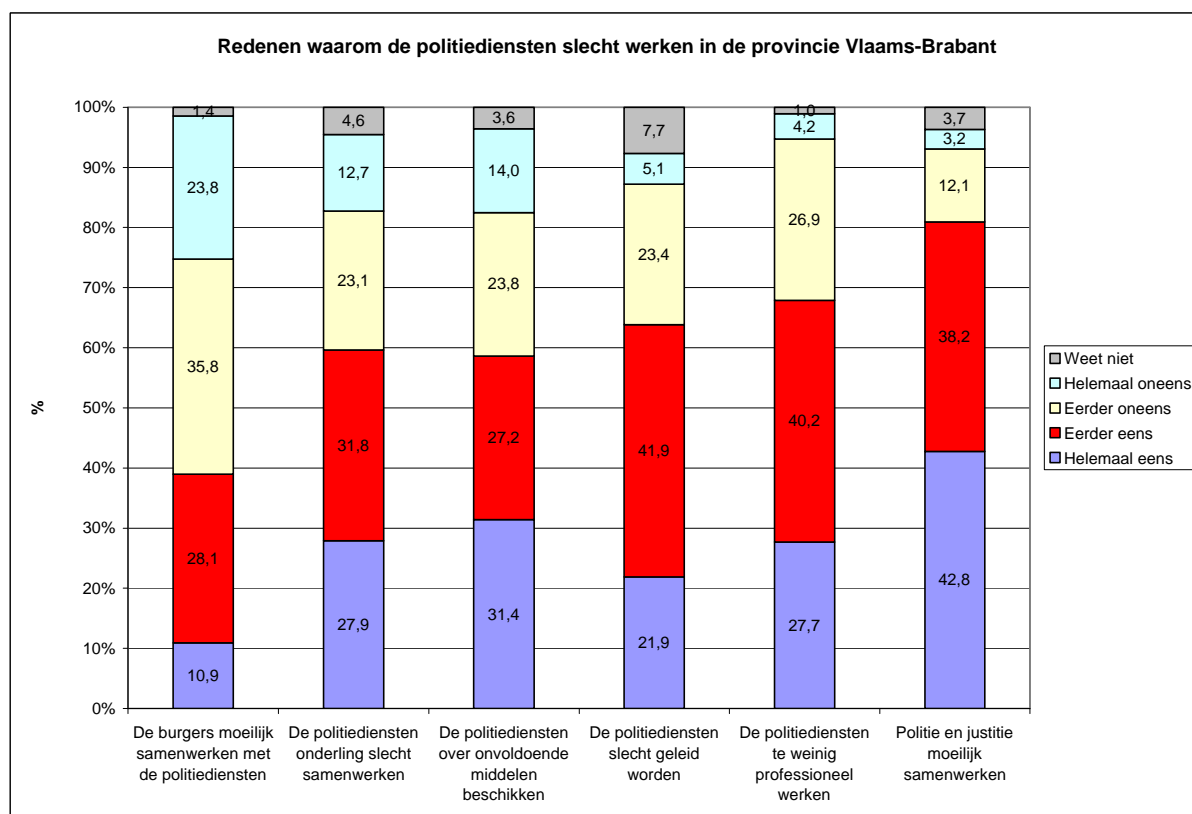

Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

De drie voornaamste redenen voor de slechte kwaliteit van het politiewerk die worden genoemd door de inwoners van de provincie Vlaams Brabant, zijn: de slechte samenwerking tussen Politie en Justitie (81%), het gebrek aan professionaliteit bij de politie (68%) en de slechte leiding van de politiediensten (64%). Aangaande de overige items zijn de respondenten het iets minder eensgezind; ze worden in 60% van de gevallen of minder genoemd. De twee eerstgenoemde items worden tevens op het federale niveau aangehaald bij de (drie) belangrijkste redenen voor het slechte werk van de politie.

De percentages in Vlaams-Brabant verschillen niet op significante wijze van deze op federaal niveau, tenzij het onvoldoende samenwerken tussen de politiediensten onderling, wat in deze provincie in mindere mate als reden wordt opgegeven (60% versus 70%).

7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

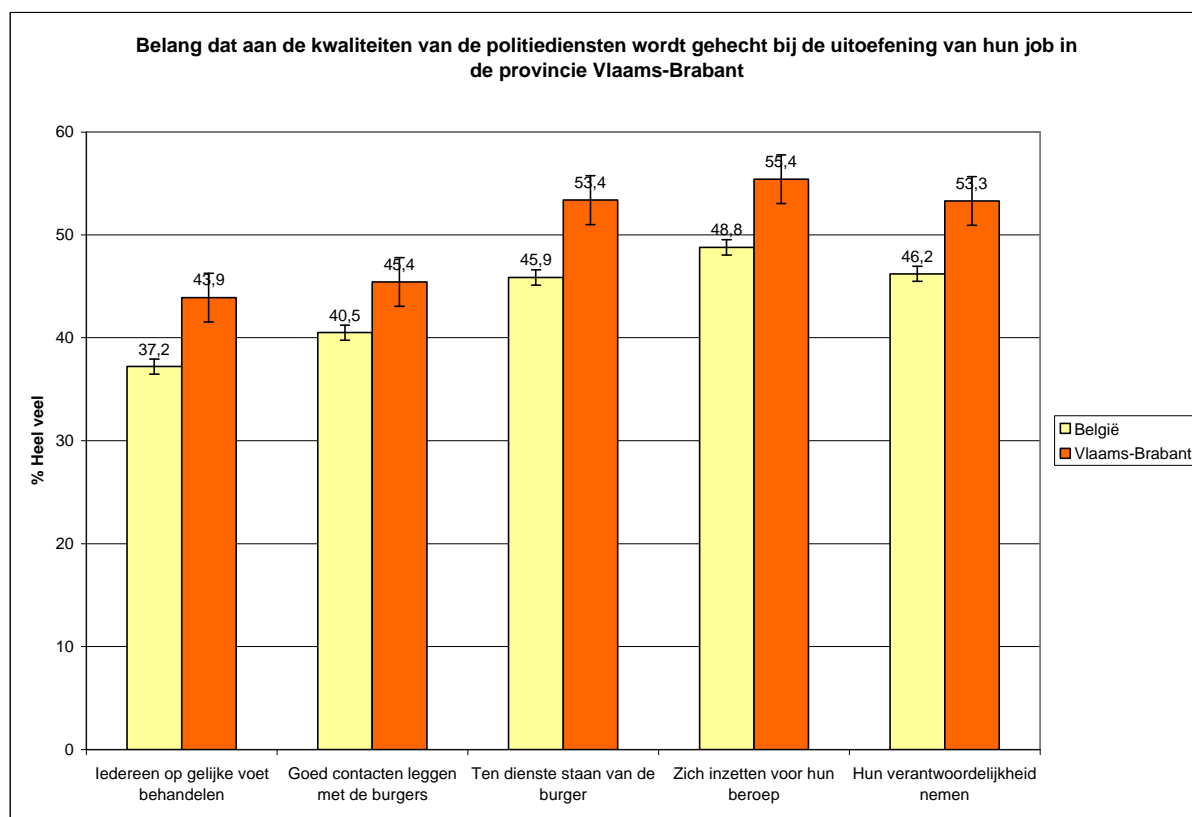

Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de provincie Vlaams-Brabant in 2006 (helemaal eens). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De inzet voor hun beroep, het verantwoordelijkheidsgevoel en de dienst naar de burger toe worden door meer dan (ruim) de helft van de ondervraagde burgers in de provincie Vlaams-Brabant geheel erkend.

Iets minder dan de helft van de burgers in deze provincie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het leggen van goede contacten met de burgers (45%) en het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht (44%) en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in de provincie Vlaams-Brabant meer positief omschreven. Voor alle categorieën wordt in meerdere mate geheel erkend dat de politieambtenaren er veel belang aan hechten en dit voor iedere categorie op significante wijze.

7.5. Waardering van de verschillende politietaken

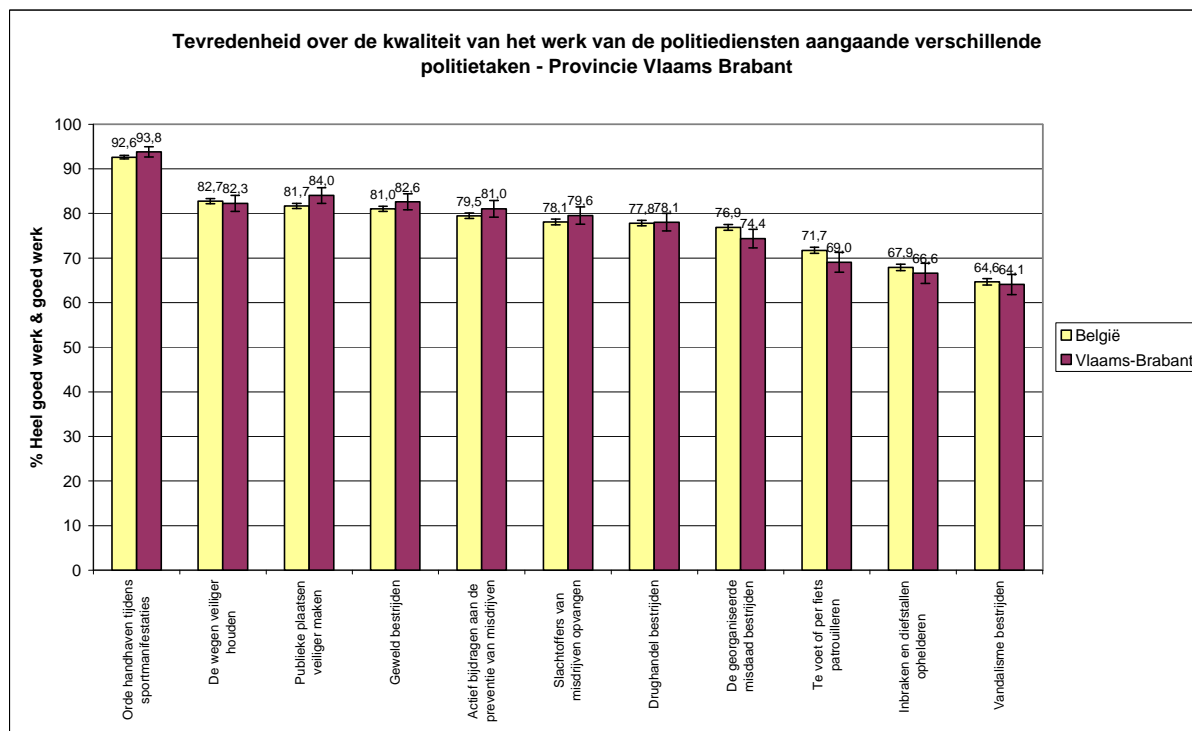

Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2006 in de provincie Vlaams-Brabant (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de burgers in de provincie Vlaams-Brabant gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat. Ongeveer **94%** van de mensen is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties. Dit is ook op federaal niveau de meeste gewaardeerde politietaak.

80% à 85% vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger houden van de wegen, de publieke plaatsen veiliger maken, geweld bestrijden en actief bijdragen aan de preventie van misdrijven.

75% à 80% van de respondenten is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake het opvangen van slachtoffers, het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drughandel.

Het minst (ongeveer **65% à 70%**) vinden de mensen dat de politie (heel) goed werk levert betreffende het patrouilleren te voet of per fiets, het ophelderen van diefstallen en inbraken en het bestrijden van vandalisme.

Vergeleken met het federale niveau worden de verschillende politietaken in de provincie Vlaams-Brabant doorgaans evenzeer gewaardeerd. De goede beoordeling ligt echter significant hoger in de provincie voor: ordehandhaving tijdens sportmanifestaties en de publieke plaatsen veiliger maken. Twee politietaken krijgen van de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant significant minder punten dan op federaal niveau: het bestrijden van de georganiseerde misdaad en het patrouilleren te voet of per fiets.

7.6. De wijkagent

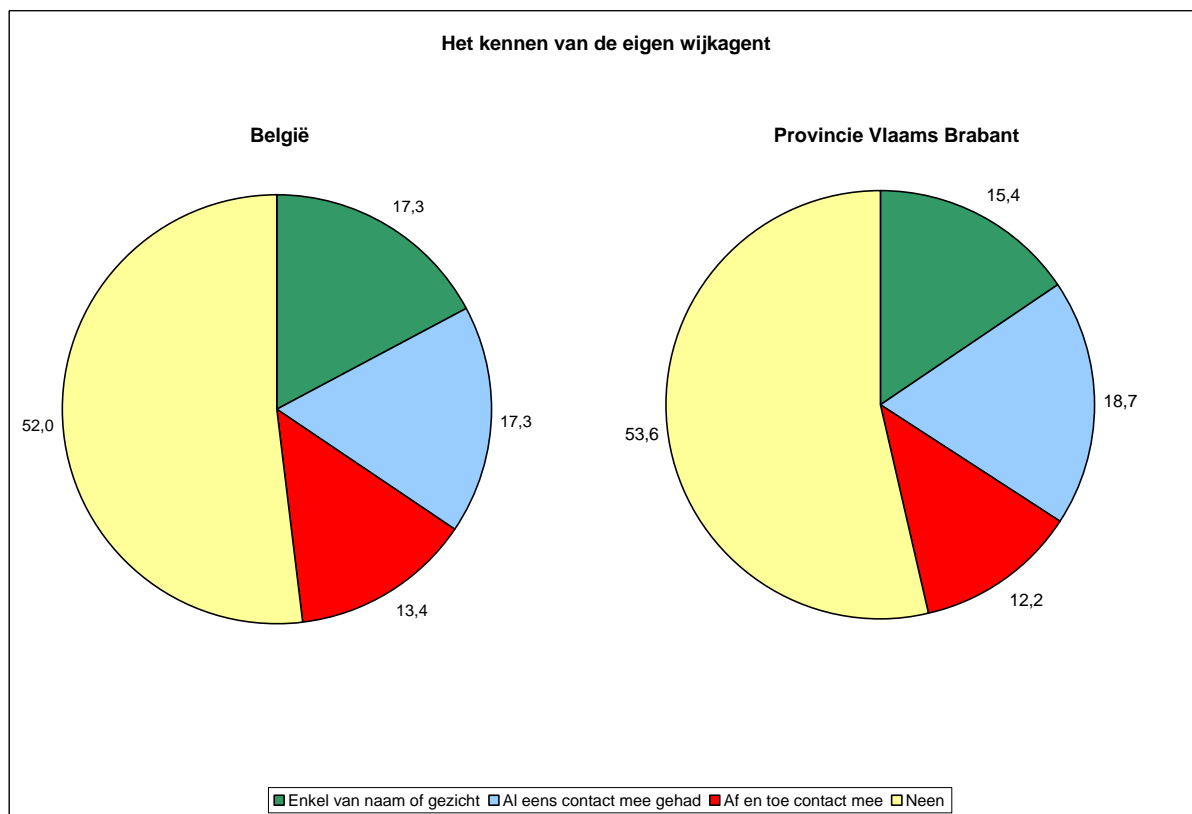
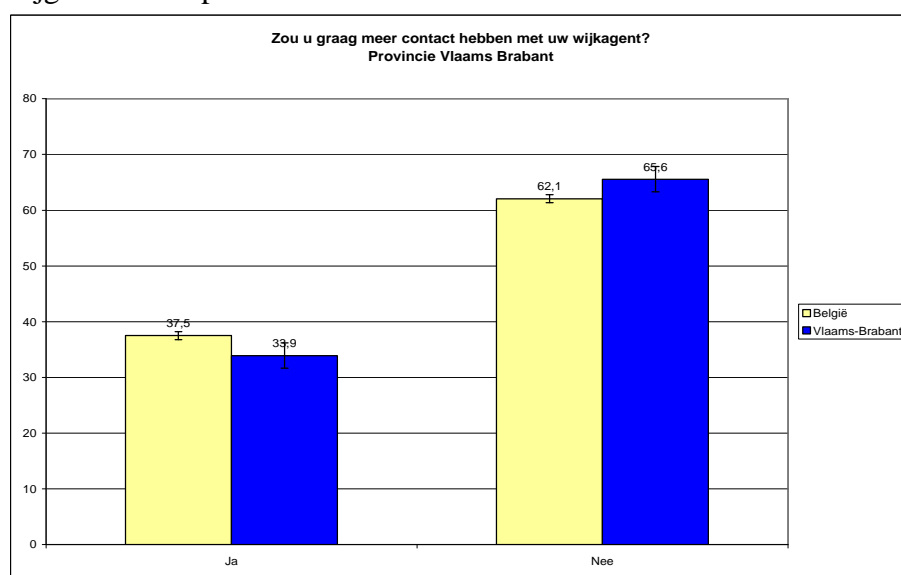

Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2006, in België en in de provincie Vlaams-Brabant (Tabel: VG pol E.1).

Meer dan de helft van de Belgische populatie verklaart de wijkagent niet te kennen (52%). In de provincie Vlaams-Brabant is dit aantal zelfs ongeveer 54%. Niettemin zou 34% van de Vlaams Brabantse respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag stijgt tot 37% op niveau van het land.

Van de respondenten in de provincie Vlaams-Brabant die reeds contact hebben gehad met hun wijkagent, kent 15% hem/haar van zien of naam, 19% heeft reeds contact gehad met hun wijkagent en slechts 12% heeft af en toe eens contact met zijn/haar wijkagent.

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel:VG pol. E.2.)